

§ 13.

Domme i Medfør af denne Lov blive, for saa vidt de gaa ud paa Fængsel eller større Straf, eller den Domsældte tidligere i Genhold til nærværende Lov har været anset med Bøder, at, bekjendtgjøre af Politiet med Angivelse af den Skyldiges Navn og Forseelsens Beslaffenhed. Det bliver i Dommen at fastsætte, at saadan Bekjendtgjørelse skal finde Sted. Bekjendtgjørelsen sker i et af de i Jurisdiktionen mest udbredte Blade. Udgifterne ved Bekjendtgjørelsen betragtes som henhørende til Sagens Omkostninger.

§ 14.

Sager angaaende Dvertrædelser af §§ 4, 5, 6, 7, 8 og 11 behandles som offentlige Politisager. Dog blive Dvertrædelser af §§ 4, 5 og 6 altid at afgjøre ved Dom, saaledes at Sagen ikke kan sluttes med en Udvarsel eller frivillig Erklæggelse af Bøde.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Mai 1890.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov 5te April f. A. om Fabrication og Forhandling af Margarine m. m. blev i Genhold til sammes § 17 ved kongelig Anordning af 18de April næstefter udvidet til Færøerne med forskellige Vempelser i §§ 10, 14 og 17. De i Thorshavn bosatte Handlende, der havde Udsalg af Margarine, indgik imidlertid kort efter Anordningens Ikrafttræden, den 1ste August d. A., med et Andragende til det færøske Lagthing om at ville medvirke til en Ophævelse eller Vempelse af Lovens Bestemmelser, hvis Streng-
hed efter de stedlige Forhold paa Derne formentes at ville gjøre det saa godt som umuligt der at forhandle Margarine. Efterat Sagen dernæst i Thinget og i et af dette nedat Udvalg havde været undergivet en Behandling, under hvilken det fra flere Medlemmers Side gjordes gjældende, at der hurtigt muligt burde søges udvirket en Ophævelse af Anordningen, enedes man tilsidt om en Indstilling til Justitsministeriet, hvort det i Tilslutning til Kjøbmændenes Andragende udtales, at de Bankeligheder, der af Anordningens Bestemmelser lægges i Veien for Salget af Margarine paa Derne, navnlig forsaavidt angaar udenlandsk Margarine, der af Befolkningen foretrakkes for den fra det øvrige Kongerige indførte, ere

saa store, at de fleste Kjøbmænd have ophørt med Handelen, hvorved Befolkningen gaar glip af et billigt Næringsmiddel, der, før Anordningen udkom, var meget i Brug og som i høi Grad savnes af den ubemidlede Klasse, der ikke har Raad til at kjøbe Smør. For-
saavidt nu et af Lovens Diemed har været at beskytte den danske Smørproduktion, gjøres det i Indstillingen gjældende, at dette Diemed vil kunne ske Fyldest, uden at Loven gjøres anvendelig paa Færøerne, naar kun al Udsørfel af Margarine herfra forbydes. Herved vil der ikke være nogen Betænelighed allerede af den Grund, at der for Tiden slet ikke fabriceres Margarine paa Derne, og da ogsaa disses Smørproduktion er saa ringe, at der ikke kan være Tale om Udsørfel, men stadig behøves Indførfel af Smør, vil der heller ikke være Noget i Veien for at udstrække et Udsørfelsforbud ogsaa til denne Vare.

En Ophævelse, af selve den nugjældende Anordning fandt man imidlertid ikke tilstrækkelig Anledning til at andrage paa, idet man, da den jo udløber den 1ste Mai 1890, fandt det tilstrækkeligt at anmode Regeringen om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at en eventuel ny Margarine-lov ikke blev udvidet til Færøerne uden pas-